

ΚΥΠΡΟΣ ΕΙΚΟΣΙΕΝΑ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ

Τις ημέρες αυτές, συμπληρώνονται εικοσιένα χρόνια, από το προδοτικό Πραξικόπημα της Χούντας των Συνταγματαρχών εναντίον του Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας Αρχιεπισκόπου Μακαρίου. Συμπληρώνονται εικοσιένα χρόνια από τη βάναυση και βάρβαρη Τουρκική εισβολή, η οποία επακολούθησε.

Παρά το μεγάλο χρονικό διάστημα που έχει μεσολαβήσει από τα δύο αυτά τραγικά γεγονότα και παρά τις προσπάθειες που έχουν καταβληθεί, οι πληγές του διπλού εγκλήματος το οποίο διαπράχθηκε εναντίον του Κυπριακού Ελληνισμού, δεν έχουν ακόμη επουλωθεί. Και αυτό γιατί το 37% του Κυπριακού εδάφους παραμένει κάτω από Τούρκικη Κατοχή. Ενώ το 1/3 του Κυπριακού πληθυσμού εξακολουθεί να είναι πρόσφυγες μέσα στην ίδια τους την Πατρίδα.

Η οδυνηρή αυτή πραγματικότητα δείχνει ότι οι προσπάθειες που έγιναν για να λυθεί το πρόβλημα της Κύπρου, στα πλαίσια κυρίως του ΟΗΕ, δεν επέφεραν κανένα πρακτικό αντίκρουσμα. Αλλά και αποκαλύπτει με τον πιο πανηγυρικό τρόπο την υποκρισία και τον κυνισμό που διέπει τις Διεθνείς Σχέσεις. Διότι έχει γίνει πλέον απολύτως σαφές ότι η Διεθνής Κοινότητα δεν έχει επιδείξει την απαιτούμενη δύναμη, ούτε την απαραίτητη βούληση, προκειμένου να δωθεί ένα τέλος στο δράμα της Κύπρου, αλλά και να υπάρξει μια σαφή και αποστωμωτική απάντηση στην Τούρκικη παρανομία και προκλητικότητα.

Οι πολιτικές σκοπιμότητες και τα γεωπολιτικά συμφέροντα που καθορίζουν τις Διεθνείς Σχέσεις όχι μόνο δεν έχουν αντιμετωπίσει επαρκώς την Τουρκική επιθετικότητα και αδιαλαξία, αλλά αντίθετα της έχουν προσφέρει πλήρη κάλυψη και προστασία.

Το κλίμα ανοχής που έχει υπάρξει σε διεθνές επίπεδο και η τακτική των ίσων αποστάσεων που έχει επιδείξει η Διεθνής Κοινότητα απέναντι στην μαρτυρική Κύπρο, έχει επιτρέψει στην Τουρκία να ενισχύσει τις θέσεις της στο νησί, να αλλοιώσει τον εθνογραφικό του χαρακτήρα και να επιδιώκει τη νομιμοποίηση των τετελεσμένων που προκάλεσε η βάναυση εισβολή των δυνάμεων κατοχής.

Κάτω από τα δεδομένα αυτά ο αγώνας της Κύπρου, είναι αγώνας επιβίωσης του κυπριακού Ελληνισμού και αφορά ολόκληρο το Έθνος.

Παρά τις αντιξοότητες και το αρνητικό Διεθνές κλίμα ο Κυπριακός Ελληνισμός έχει τα τελευταία 21 χρόνια επιτελέσει θαύματα. Κατόρθωσε να παραμείνει όρθιος στις επάλξεις συνεχίζοντας με πίστη και ελπίδα τον αγώνα του για δικαίωση και λευτεριά. Παρά την τραγωδία της εισβολής η Κυπριακή οικονομία αναπτύχθηκε σε υψηλά επίπεδα και η Κύπρος σήμερα αποτελεί σημαντικό οικονομικό κέντρο στην Ανατολική Μεσόγειο. Το κατά κεφαλήν εισόδημα είναι υψηλότερο από πολλές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενώ όλοι οι δείκτες της οικονομίας θα επιτρέπουν στην Κύπρο όχι μόνο να ενσωματωθεί στην

Ευρωπαϊκή Ένωση αλλά και να εισέλθει αμέσως στην τρίτη φάση της οικονομικής και νομισματικής της Ένωσης.

Ο Κυπριακός ελληνισμός κατάφερε επίσης να απομονώσει την Τουρκική παρανομία στο διεθνές επίπεδο και να μην αναγνωριστεί το Ψευδοκράτος των Τουρκοκυπρίων. Έτσι σήμερα αναγνωρίζεται ως νόμιμος εκπρόσωπος της Κύπρου η Κυπριακή Κυβέρνηση.

Στον αγώνα του αυτό ο Κυπριακός Ελληνισμός βρήκε αρωγό και συμπαραστάτη την Δημοκρατική Ελλάδα. Ιδιαίτερα επί κυβερνήσεων ΠΑ.ΣΟ.Κ. το Κυπριακό αποτέλεσε και αποτελεί το πρώτο Εθνικό ζήτημα, πρώτη προτεραιότητα της Ελληνικής Εξωτερικής Πολιτικής. Η Ελλάδα έχει συμπαραταχθεί στον αγώνα του Κυπριακού Ελληνισμού για επιβίωση, για εφαρμογή των κανόνων του Διεθνούς Δικαίου και για αποτίναξη του ζυγού της Τουρκικής Κατοχής.

Μετά την επάνοδο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στη διακυβέρνηση της χώρας, τον Οκτώβριο του 1993, το Κυπριακό έχει εισέλθει σε μια νέα τροχιά. Η Ελληνική Κυβέρνηση σε συνεργασία με την Κυπριακή έχει προσδώσει ιδιαίτερη σημασία στην καθιέρωση του Ενιαίου Αμυντικού Χώρου, αλλά και στην ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η πολιτική αυτή επανατοποθετεί το Κυπριακό σε μια νέα βάση. Ανοίγει νέες προοπτικές. Και δημιουργεί τις απαραίτητες προϋποθέσεις για να υπάρξει μια ολοκληρωμένη Εθνική Στρατηγική ολόκληρου του Ελληνισμού.

Η πορεία της Κύπρου προς την Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι η μόνη εναλλακτική πολιτική πρόταση που μπορεί να διασφαλίζει τον Κυπριακό Ελληνισμό από τις Τουρκικές βλέψεις και επιδιώξεις, ενώ παράλληλα μπορεί να δημιουργήσει όλες εκείνες τις προϋποθέσεις για να υπάρξει μια δίκαιη, βιώσιμη και σταθερή λύση του Κυπριακού προβλήματος.